

MATTHEÛS

10:11-15

Jezus leert Zijn discipelen hoe zij met de geboden gastvrijheid moeten omgaan en moeten handelen wanneer hun boodschap wordt verworpen.

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/mattheus/10-11-15

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	Uitzending en onderhoud van de apostelen	2 min	3
2	Een waardig huis en de zegen van vrede	8 min	4
3	Verblijf, levensonderhoud en voedsel	4 min	8
4	Het stof afschudden bij verwerping	7 min	10
5	Zwaarder oordeel dan Sodom en Gomorra	5 min	14
	Om verder te lezen		16

1

Uitzending en onderhoud van de apostelen

We gaan verder in Mattheüs 10, waar Jezus de twaalf apostelen zonder Hem op hun eerste predikingsmissie uitzond. Hier geeft Hij hun instructies over hoe ze hun missie moeten uitvoeren. Hij zei tegen hen dat ze eropuit moesten gaan en moesten prediken:

En als u op weg gaat, predik dan: Het Koninkrijk der hemelen is nabijgekomen.

MATTHEÛS 10:7

Ze moesten de zieken genezen, melaatsen reinigen, doden opwekken en demonen uitdrijven. Hij zegt dat ze dit om niet moeten doen. Om niet hebben ze ontvangen, en wat ze hebben, moeten ze om niet aan anderen geven. Dat betekent natuurlijk dat ze er geen geld voor moeten vragen.

Hij zegt echter ook tegen hen dat ze niet zelf in hun levensonderhoud moeten voorzien, en dat klinkt tegenstrijdig. Hij zegt:

Voorzie u niet van goud of zilver of koper geld in uw gordels, of van een reiszak voor onderweg of twee stel onderkleden of sandalen of een staf. Want de arbeider is zijn voedsel waard.

MATTHEÛS 10:9-10

enzovoort. Dat klinkt een beetje ironisch, want Hij zegt tegen hen dat ze om niet moeten geven. Je gezonde verstand zegt dan vanzelf: 'Ik neem aan dat we het zelf moeten bekostigen. Als we geen geld gaan vragen, moeten we genoeg geld meenemen voor de reis.' Hij zegt:

Nee, doe dat niet, want wie werkt, verdient zijn eten.

Wat Hij volgens mij bedoelt, is dat je voor God werkt. God zal voor je zorgen. Je vraagt de mensen geen geld. Je gaat er gewoon op uit en doet je werk voor God, je doet wat Hij zegt dat je moet doen, en Hij is een rechtvaardige werkgever. Hij zal ervoor zorgen dat in je behoeften wordt voorzien. En inderdaad, God doet dat en deed dat ook.

Jezus gaat in vers 11 verder met deze instructies. Dit is Mattheüs 10:11. Hij zegt:

Welke stad of welk dorp u ook zult binnenkomen, onderzoek wie het daarin waard is; en blijf daar, totdat u weer vertrekt.

MATTHEÛS 10:11

2

Een waardig huis en de zegen van vrede

Dit is hoe de discipelen zich moeten gedragen. Wanneer ze naar een stad gaan die ze niet kennen om daar mensen te bereiken, moeten ze een vaste uitvalsbasis zoeken. Ze moeten in de stad navraag doen wie het waard is om als gastheer voor hun activiteiten op te treden. Jezus zegt niet op grond van welke criteria iemand het waard geacht zou worden om als gastheer voor hun werk op te treden. Vermoedelijk moest het iemand zijn die openstond voor hun boodschap. Maar zolang ze nog niet met prediken waren begonnen, was het moeilijk te weten hoe ze erachter moesten komen wie daarvoor openstond.

Naar alle waarschijnlijkheid moesten ze iemand zoeken die toegewijd was aan God. Dit waren natuurlijk Joodse steden en daarom waren de mensen allemaal in naam Joods, dat wil zeggen: godsdienstig Joods. Waarschijnlijk waren ze voor het grootste deel ook van Joodse afkomst, maar naar alle waarschijnlijkheid waren ze eveneens Joods wat hun godsdienst betreft. Zo waren dertig of veertig jaar geleden in Amerika de meeste mensen in het land kerkgangers, terwijl dat nu niet meer het geval zou zijn. Zelfs toen waren ze niet allemaal echte christenen. Als je naar een gemiddelde gemeente ging, kon je ervan uitgaan dat een groot aantal mensen daar alleen in naam christen was. Misschien moest je dan navraag doen: 'Is hier iemand die werkelijk een toegewijde en oprechte gelovige is?'

Dat kan de situatie zijn geweest waarin de discipelen zich bevonden wanneer ze in deze Joodse steden kwamen. Waarschijnlijk ging iedereen in de stad naar de synagoge. Maar ze moesten ongetwijfeld aan de leiders van de synagoge vragen, of gewoon aan mensen op straat, wie in de stad bekendstond als oprecht, godvrezend en vroom. Dat is kennelijk wat Jezus bedoelde toen Hij zei:

Welke stad of welk dorp u ook zult binnenkomen, onderzoek wie het daarin waard is; en blijf daar, totdat u weer vertrekt. En als u een huis binnengaat, begroet het dan. En als dat huis het waard is, laat dan uw vrede erover komen, maar als het dat niet waard is, laat dan uw vrede tot u terugkeren. En als iemand u niet ontvangt en niet naar uw woorden luistert, vertrek dan uit dat huis of die stad en schud het stof van uw voeten. Voorwaar, Ik zeg u: Het zal voor het land van Sodom en Gomorra verdraaglijker zijn op de dag van het oordeel dan voor die stad.

MATTHEÛS 10:11-15

Gastvrijheid is in de oosterse wereld heel belangrijk. Ze staat hoog aangeschreven, en een godvrezend mens zou zeker gasten in zijn huis opnemen, vooral als het boodschappers van God waren, zoals de discipelen zich zouden presenteren. Hij zegt:

Als je bij mensen thuis komt, groet ze dan.

Volgens mij betekent dit: wanneer je het huis binnengaat waar je zult verblijven, groet het dan. Hij zegt:

Als die mensen het waard zijn, laat je vrede dan over hen komen, maar als ze het niet waard zijn, laat je vrede dan bij je terugkomen.

Dit is interessant, want wanneer Hij zegt: 'Groet het', bedoelt Hij kennelijk dat ze iets als 'shalom' moeten zeggen, wat vrede betekent. Zo begroetten de Joden elkaar gewoonlijk. Hij zegt niet dat ze 'shalom' moeten zeggen, maar Hij zegt dat als het

een waardig huis is, hun vrede erop zal komen. Shalom betekent vrede. Wanneer ze ‘shalom’ zeiden, was dat hetzelfde als zeggen: ‘Vrede zij met je’, of: ‘Vrede zij met dit huis.’

Jezus gaf aan dat het huis die zegen daadwerkelijk zou ontvangen als het waardig was om die te ontvangen. Maar als het huis onwaardig was, zou het die zegen niet ontvangen. De vrede zou naar de discipelen terugkeren. Dat is iets interessants, want Jezus spreekt alsof vrede werkelijk iets is: een substantie, een op zichzelf bestaand iets, of een hoeveelheid die de discipelen bezaten en aan anderen, aan een huis, konden schenken door haar eenvoudigweg uit te spreken. Ze zegenden dat huis, begroetten dat huis en zeiden: ‘Vrede zij met je. Shalom voor jou.’ Jezus gaf aan dat wanneer je iemand op deze manier begroet — tenminste, wanneer de discipelen dat doen — het huis die zegen daadwerkelijk zal ontvangen als het waardig is.

Als de discipelen dat doen en het huis waardig is, zal het die zegen werkelijk ontvangen, in die zin dat er meer vrede op dat huis zal rusten. Maar als het huis onwaardig is, zal zelfs het uitspreken van die zegen het niet helpen, want die vrede zal er niet beklijven.

Er staat een vers in Spreuken in het Oude Testament dat zegt:

Zoals een mus wegvlucht, zoals een zwaluw wegvliegt, zo komt een vervloeking zonder reden niet aan.

SPREUKEN 26:2

Blijkbaar kan een vloek je niet treffen als iemand je vervloekt en je die vloek niet verdient. Maar het tegenovergestelde lijkt ook waar te zijn. Als iemand je vrede toewenst en je die vrede niet waardig bent, dan zal ook die je niet treffen. Als het huis waardig is, zal jouw vrede erop rusten. Als het niet waardig is, zal die er niet op rusten.

Wat ik hier interessant aan vind, is dat dit een heel andere werkelijkheid veronderstelt dan waar wij normaal gesproken van uitgaan. Als ik tegen je zeg: „Vrede zij met je” — en ik begroet mensen gewoonlijk niet met precies die uitdrukking, maar vaker zeg ik misschien: „God zegene je” — dan is dat hetzelfde soort uitspraak. Je wenst hun iets toe, je wenst hun iets goeds toe, maar al te vaak doen we dat alleen als formaliteit. Het

is alsof je zegt: „Hallo. Hoe gaat het? Tot ziens. Ga met God. God zegene je.” Deze uitspraken zijn vaak niet meer dan christelijke beleefdheden die we gebruiken, en we verwachten eigenlijk nooit dat er iets zal gebeuren doordat we die dingen zeggen.

Ik herinner me nog heel duidelijk dat ik jaren geleden, toen ik vrijgezel en in de twintig was, in Santa Cruz in Californië woonde. Ik moest vaak liften, omdat ik in die tijd geen auto had. Op een keer stond ik op een hoek te liften en daar stond ook een jonge vrouw die ik kende. Toevallig was zij ook aan het liften en toevallig stond ik op dezelfde hoek. Ze was een jonge christen en nog niet zo lang christen.

Iemand stopte en nam ons allebei mee. Ik was van plan de chauffeur over de Heere te vertellen, maar de rit was heel kort. De man hoefde maar een paar straten verder te zijn en liet ons daar allebei uitstappen. Toen ik uit de auto stapte, zei ik: „God zegene je.” Nadat hij was weggereden, zei ik tegen haar: „Dat was niet zo’n lange rit. Ik heb niet veel kunnen doen.”

Ze zei: „Misschien had hij gewoon de zegen nodig.”

Dat kwam bij mij aan als een mokerslag: deze jonge christen geloofde werkelijk dat wanneer je zegt: „God zegene je”, iemand gezegend zal worden. Nog treffender was dat het nooit bij mij was opgekomen dat dit zo werkte. En daar stond ik dan, terwijl ik al veel langer christen was. Ik was in die tijd zelfs Bijbelleraar. Maar deze jonge christen had iets begrepen wat mij was ontgaan. Zoals Jesaja zegt: ‘Een kleine jongen zal ze drijven.’ En Jezus zei:

In die tijd antwoordde Jezus en zei: Ik dank U, Vader, Heere van de hemel en van de aarde, dat U deze dingen voor wijzen en verstandigen verborgen hebt, en ze aan jonge kinderen hebt geopenbaard.

MATTHEÛS 11:25

Hoewel ik bij het afscheid van mensen uit gewoonte zei: „God zegene je”, was het nooit bij mij opgekomen dat dit werkelijk iets zou overbrengen, dat er werkelijk een echte zegen zou worden overgebracht. Maar deze jonge vrouw nam als vanzelfsprekend aan dat wanneer je zegt: „God zegene je”, die persoon daar natuurlijk door gezegend zal

worden. Het lijkt mij dat haar manier van denken Bijbelser was dan de mijne, want Jezus zei dat je een huis binnengaat, het begroet, het goede toewenst, het zegent en er vrede over uitspreekt. Als het huis waardig is, zal het die vrede werkelijk ontvangen. Het zal daardoor een vrediger huis worden. Maar als het een onwaardig huis is, zal het die vrede niet ontvangen.

Dit is echt interessant. Zoals ik al zei, veronderstelt deze uitspraak een wereldbeeld dat anders is dan het wereldbeeld waaraan velen van ons, zelfs veel christenen, gewoonlijk gewend zijn.

3

Verblijf, levensonderhoud en voedsel

In de parallelle passage bij Lukas wordt in Lukas hoofdstuk 10, vers 5 tot en met 8, in grote lijnen hetzelfde onderwijs gegeven. Er staat meer dan alleen dat. Lukas geeft meer bijzonderheden over wat Jezus in dit geval zei dan Mattheüs, want naast wat we zojuist hebben gelezen, zegt Hij in vers 7 van Lukas 10:

Blijf in dat huis en eet en drink wat u door hen voorgezet wordt, want de arbeider is zijn loon waard. Ga niet van het ene huis naar het andere huis. En welke stad u ook maar binnengaat en men ontvangt u, eet wat u voorgezet wordt,

LUKAS 10:7-8

Het Evangelie van Mattheüs laat deze specifieke aanwijzingen weg. Het zijn maar een paar verzen, maar we kunnen ze net zo goed bekijken, aangezien Jezus ze volgens Lukas bij deze gelegenheid heeft uitgesproken. Jezus zei tegen hen dat ze niet van huis tot huis moesten gaan, maar in één huis moesten blijven. Als ze een waardig huis en een waardig persoon vinden, en de vrede die ze aanbieden op dat huis blijft rusten, dan moeten ze daar blijven zolang ze in die stad zijn.

Met andere woorden, ze moesten niet elke nacht in een ander huis verblijven, vooral niet als het eten op het eerste adres hun niet beviel. Het was niet de bedoeling dat ze van huis tot huis gingen om een betere maaltijd te zoeken. Hij zegt:

Eet wat ze je ook geven, en maak je daar geen zorgen over.

Het is interessant dat Hij hier zegt:

Wie werkt, verdient zijn loon, want Hij heeft hun zojuist gezegd dat ze geen betaling mogen vragen, maar het om niet moeten geven. Maar Hij geeft aan dat de vrijwillige gave van de gastheer Gods manier zal zijn om hun loon te betalen. Hoewel deze mannen niet komen om betaling te vragen voor het Evangelie, voorziet God voor hen door gewillige harten, zoals die van de mensen die hen in huis zullen nemen en te eten zullen geven.

Wanneer Hij zegt:

Eet wat je wordt voorgezet, bedoelt Hij, neem ik aan, dat er op sommige plaatsen waar ze zouden komen misschien twijfel kon bestaan of het voedsel wel koosjer was. Dat wil zeggen: of zij als Joden bepaalde soorten voedsel wel mochten eten, want de Joden hadden strenge voedingsvoorschriften. Ze mochten geen varkensvlees eten, geen vlees van een dier dat gewurgd was, en niets waar bloed in zat, enzovoort. Misschien zei Hij hiermee:

En welke stad u ook maar binnengaat en men ontvangt u, eet wat u voorgezet wordt,

LUKAS 10:8

Als dat waar is, dan moet het zo zijn geweest dat sommige Joden hun voedingsvoorschriften niet erg strikt naleefden. Anders zouden ze de apostelen geen voedsel hebben voorgezet waarbij hun uitdrukkelijk gezegd moest worden dat ze het gerust konden eten, omdat er twijfel bestond of het wel koosjer was. Ik neem aan dat er binnen het jodendom veel mensen waren die zich niet zo zorgvuldig aan die regels hielden als ze hadden moeten doen. Net zoals er tegenwoordig Joden zijn die zich niet

zo nauwgezet aan die regels houden als hun godsdienst voorschrijft. Maar hier wordt kennelijk verondersteld dat de discipelen vanwege hun geweten in de verleiding konden komen om bepaald voedsel dat hun werd aangeboden af te wijzen. Jezus zegt:

Nee, doe geen moeite om het af te slaan. Eet gewoon wat je wordt voorgezet.

Ook dit stemt overeen met de algemene leer van Jezus dat je in wezen alles kunt eten wat je maar wilt.

Wat de mond ingaat, verontreinigt de mens niet; maar wat de mond uitkomt, dat verontreinigt de mens.

MATTHEÛS 15:11

Dat heeft Jezus elders gezegd, in Mattheüs, hoofdstuk 15.

4

Het stof afschudden bij verwerping

In vers 14 van Mattheüs 10 zegt Jezus tegen hen:

En als iemand u niet ontvangt en niet naar uw woorden luistert, vertrek dan uit dat huis of die stad en schud het stof van uw voeten.

MATTHEÛS 10:14

Zowel in Markus als in Lukas, waar de parallelle gedeelten staan, staat:

En als er zullen zijn die u niet ontvangen en niet naar u luisteren, schud dan, als u vandaar weggaat, het stof af dat onder uw voeten zit, tot een getuigenis tegen hen. Voorwaar zeg Ik u: Het zal voor Sodom of Gomorra verdraaglijker zijn in de dag van het oordeel dan voor die stad.

MARKUS 6:11

Mattheüs laat de woorden ‘tot een getuigenis tegen hen’ weg, maar dat is wat Jezus zei.

Wanneer ze bij een stad komen en daar kennelijk geen waardig huis kunnen vinden dat hun onderdak wil bieden, wanneer er daar niemand is die hen wil opnemen en de hele stad volkomen afwijzend staat tegenover hun boodschap, dan moeten ze niet in die stad blijven. Maar ze moeten ook niet stilletjes vertrekken. Ze moeten er ophef over maken. Ze moeten het stof van die stad van hun voeten schudden als een getuigenis tegen de inwoners. Dat betekent dat ze dit in het openbaar moeten doen, zodat de mensen beseffen dat dit gebeurt.

De Joden zouden dit beter hebben begrepen dan wij misschien op het eerste gezicht denken. De Farizeeën hadden namelijk de gewoonte het stof van hun voeten te stampen wanneer ze terugkwamen uit een plaats die zij als onrein beschouwden. Bijvoorbeeld wanneer ze in heidens gebied of in Samaria waren geweest. Ze wilden zelfs het stof van zo’n plaats niet op hun kleding of aan hun voeten houden. Daarom schudden ze op een ceremoniële en zelfingenomen manier het stof van die plaats van hun voeten, alsof ze wilden zeggen: ‘Ik wil zelfs niet dat er ook maar één stofje van die godverlaten plaats op mij achterblijft.’

Zo dachten de Joden over de Samaritanen. Zo dachten de Joden over de heidenen. Maar hier zegt Jezus tegen Zijn discipelen dat ze hetzelfde moeten doen met deze Joodse steden wanneer die Zijn boodschap afwijzen. Deze discipelen zouden naar Joodse steden gaan. Als die Joodse steden de boodschap van Christus en van het Koninkrijk van God afwezen, gaf Jezus aan dat de discipelen hen in het openbaar moesten behandelen zoals de Joden de heidenen behandelden. Dat wil zeggen dat de discipelen het stof van hun voeten moesten schudden, alsof ze daarmee bekendmaakten dat zij die stad als volkomen onrein en door God verworpen beschouwden.

Het feit dat Jezus deze instructies gaf, vertelt ons inderdaad veel over Jezus’ eigen gedachten over de Joodse mensen die Zijn boodschap afwezen. Hij wilde dat ze wisten dat ze niet eenvoudigweg aanvaardbaar waren voor God omdat ze Joods bloed hadden. Ze moesten ook de Joodse Messias volgen. Ze moesten ook geloven in de God van de Joden en in Zijn boodschappers.

Zelfs in het Oude Testament, in de boeken die de Joden als hun Bijbel aanvaardden, zie je hetzelfde verschijnsel. De mensen die van Joodse afkomst waren, waren niet alleen op grond daarvan aanvaardbaar. Als ze Baäl of iets anders aanbaden, werden ze vaak behandeld alsof ze heidenen waren. God heeft als criterium voor aanvaarding door Hem nooit gesteld dat iemand de juiste bloedlijn moest hebben, maar dat iemand de juiste houding tegenover God moest hebben. In het bijzonder moest die persoon hetzelfde geloof hebben als Abraham—in dit geval geloof in Christus.

Toen de Messias kwam, werd van het Joodse volk verwacht dat het in Hem zou geloven, en degenen die Zijn boodschap verwierpen, zouden zelf verworpen worden. Zij zouden niet gewoon Gods volk blijven ondanks hun verwerping van Gods Zoon. Ik weet zeker dat de meeste Joden, en waarschijnlijk ook heel wat christenen, dit niet volledig begrijpen. Want er zijn ook nu nog christenen die geloven dat de Joden Gods uitverkoren volk zijn, zelfs als zij Christus verwerpen. Maar daarvoor is beslist geen enkele grond in de Schrift. Niemand kan Christus verwerpen en toch nog tot Gods volk behoren, want Christus is Gods Zoon. Jezus zei in Johannes hoofdstuk 5:

opdat allen de Zoon eren zoals zij de Vader eren. Wie de Zoon niet eert, eert de Vader niet, Die Hem gezonden heeft.

JOHANNES 5:23

En Mozes zelf zei:

Want Mozes heeft tegen de vaders gezegd: De Heere, uw God, zal voor u een Profeet laten opstaan uit uw broeders, zoals ik; naar Hem moet u luisteren in alles wat Hij tot u zal spreken. En het zal zo zijn dat al wie niet geluisterd zal hebben naar deze Profeet, uit het volk uitgeroeid zal worden.

HANDELINGEN 3:22-23

Verwijzing gecontroleerd: de spreker noemde Deuteronomium 18, maar de bewoording is Handelingen 3:22-23.

Dat wil zeggen: afgesneden van het volk Israël.

Die profeet over wie Mozes in Deuteronomium 18 sprak, is Jezus. En iedereen die Jezus niet aanneemt, wordt afgesneden van het volk van God. Er zijn niet twee volken van God: zij die Christus aannemen, en daarnaast de Joden die Hem verwerpen. Er is maar één volk van God, en dat is het volk van de Messias, de volgelingen van Christus.

Om de een of andere reden willen veel mensen de Joden vrij spel geven om te doen wat ze maar willen en toch Gods volk te blijven. Maar dat willen ze niet doen bij andere rassen. Dat doen ze niet bij de Britten, de Japanners, de Australiërs, de Duitsers, de Chinezen of de Vietnamezen. Om de een of andere reden bestaat er bij sommige christenen een bepaald racisme, waardoor ze het ene ras boven het andere stellen, ook al verwerpt dat ras Christus.

Jezus stond dit beslist niet toe. Johannes de Doper stond dit ook niet toe toen hij tegen de Joden zei:

en denk niet dat u bij uzelf kunt zeggen: Wij hebben Abraham als vader; want ik zeg u dat God zelfs uit deze stenen voor Abraham kinderen kan verwekken.

MATTHEÛS 3:9

En Jezus zei in Johannes hoofdstuk 8 tegen bepaalde Joodse mensen die Hem verwierpen:

U bent uit uw vader de duivel, en wilt de begeerten van uw vader doen; die was een mensenmoordenaar van het begin af, en staat niet in de waarheid, want er is in hem geen waarheid. Wanneer hij de leugen spreekt, spreekt hij vanuit wat van hemzelf is, want hij is een leugenaar en de vader van de leugen.

JOHANNES 8:44

Het is heel duidelijk dat Joods-zijn geen enkele garantie biedt dat iemand in een rechte verhouding tot God staat, net zomin als het behoren tot welk ander ras dan ook dat doet. God beoordeelt mensen niet op grond van hun ras. Hij is geen racist, al zijn

sommige christenen dat wel, sommige Joden ook, en sommige niet-Joden eveneens. Er zijn ontzettend veel racistische mensen, maar God behoort niet tot hen.

5

Zwaarder oordeel dan Sodom en Gomorra

De Joden in de tijd van Jezus dachten vaak dat ze, omdat ze Joods waren, boven de heidenen en de Samaritanen stonden. Maar Jezus zei tegen de discipelen:

En als iemand u niet ontvangt en niet naar uw woorden luistert, vertrek dan uit dat huis of die stad en schud het stof van uw voeten.

MATTHEÛS 10:14

Vers 15 zegt:

Voorwaar, Ik zeg u: Het zal voor het land van Sodom en Gomorra verdraaglijker zijn op de dag van het oordeel dan voor die stad.

MATTHEÛS 10:15

Welke stad? De stad die hun boodschap verwerpt en waaruit zij het stof van hun voeten stampen. Die stad zal het op de oordeelsdag moeilijker hebben dan Sodom en Gomorra het hadden, of zullen hebben.

Sodom en Gomorra waren om te beginnen geen Joodse steden. Het waren heidense steden. Erger nog, het waren buitengewoon verdorven heidense steden. Zo verdorven zelfs dat God ze vervroegd met pensioen moest sturen. Hij zond vuur uit de hemel en zwavel om ze volkomen te verteren. Dat gebeurde lang geleden, in de tijd van Abraham, tweeduizend jaar vóór Christus.

Sindsdien is er veel verdorvenheid in de wereld geweest. Maar God heeft het nooit absoluut noodzakelijk gevonden om een volk onmiddellijk te verbranden en zijn bestaan zo abrupt te beëindigen als Hij bij Sodom en Gomorra deed. We moeten aannemen dat Sodom en Gomorra voor God ongeveer zo aanstootgevend waren als

een samenleving maar kon zijn, en dat Hij hen echt niet langer kon verdragen. En toch zegt Jezus dat, hoe slecht zij ook waren, hun oordeel op de oordeelsdag gematigder en milder zal zijn dan het oordeel over welke stad dan ook. En in deze context bedoelt Hij elke Joodse stad die de boodschap van het Koninkrijk van God verwerpt en Christus verwerpt.

Nogmaals, Jezus was beslist geen antisemiet, want Hij was Joods. Hoe zou Hij dat kunnen zijn? De discipelen waren geen antisemieten. Zij waren ook Joods. Ik zie niet in hoe een Jood ooit antisemitisch zou kunnen zijn. De profeten van het Oude Testament waren dat trouwens ook niet, en David en Mozes evenmin. Maar al deze mensen waren het erover eens dat alleen Joods zijn van geboorte geen toegangsbewijs of garantie is dat je tot Gods volk behoort. Je moet ook ontvankelijk zijn voor Gods boodschap.

Gods meest recente boodschap aan het Joodse volk was dat het Koninkrijk van God is gekomen en dat de Messias is gekomen. Er zijn trouwens heel, heel veel Joden die die boodschap hebben aangenomen, net zoals er veel heidenen zijn die dat hebben gedaan. Maar er is een veel groter aantal Joden, net zoals er een veel groter aantal heidenen is, dat die boodschap heeft verworpen. En die verwerping is fataal.

Hier krijgen we deze aanwijzingen. Jezus zegt tegen de discipelen dat ze eropuit moeten gaan en uit het geloof moeten leven, het Evangelie vrijelijk en zonder betaling moeten prediken, en in de concrete behoeften van mensen moeten voorzien: zieken genezen, doden opwekken en demonen uitdrijven. Hij zegt tegen hen dat ze moeten verblijven in het huis van iemand die een goede reputatie heeft. Dat is ongetwijfeld omdat Hij niet wilde dat Zijn boodschap met de verkeerde mensen in verband werd gebracht.

Jezus vond het niet erg om Zelf met de verkeerde mensen om te gaan. Hij kon voor Zijn eigen reputatie zorgen zolang Hij erbij was. Maar Hij wilde niet dat de discipelen antwoord zouden moeten geven aan mensen die zeiden: „Waarom gaan jullie om met tollenaars en zondaars?” Hij was er niet zo zeker van dat zij een even goed antwoord zouden geven als Hij. Daarom zei Hij tegen hen: „Woon in het huis van de rechtvaardigen en predik het Evangelie.”

Als de hele stad je afwijst, wijs jij die stad gewoon op jouw beurt af. Je schudt het stof van je voeten. Ik vraag me soms af of er in onze tijd een moment komt waarop het voor de kerk tijd is om een hele samenleving het stof van haar voeten af te schudden en ergens anders heen te gaan. Het is een interessante en intrigerende gedachte. Ik denk dat christenen er meer over zouden moeten nadenken.

Maar ik heb het gevoel dat de moderne kerk zo grondig compromissen heeft gesloten dat ze niet langer bevoegd is om het stof van haar voeten te schudden. Ik denk dat er ontzettend veel heilige mensen zijn die het stof van sommige institutionele kerken van hun eigen voeten schudden vanwege de verdorvenheid. Maar je kunt zien dat Jezus wil dat wij getuigen van Gods verwerping van en toorn over mensen die Zijn Woord verwerpen. Ik hoop dat niemand van ons tot hen behoort. We zullen onze studie van het Evangelie naar Mattheüs voortzetten.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- Mattheüs 10:7
- Mattheüs 10:9-10
- Mattheüs 10:11
- Mattheüs 10:11-15
- Spreuken 26:2
- Mattheüs 11:25
- Lukas 10:7-8
- Lukas 10:8
- Mattheüs 15:11
- Mattheüs 10:14
- Markus 6:11
- Johannes 5:23
- Handelingen 3:22-23
- Mattheüs 3:9
- Johannes 8:44
- Mattheüs 10:15

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.